

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Martyrivm S. Pontiani Spoletani, Consummatum anno à Christo nato 154.
Hyginij Pontificis Romani 1. Antonini verò Imper. 15. Ex eo quod extat
apud Frat. Laurent. Surium, ex antiquis manuscriptis ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

MARTYRIVM S. PONTIANI S. P.
letani, Consummatum anno à Christo nato 154. N
ginij Pontificis Romani r. Antonini verò Imper. 15.
eo quod extat apud Frat. Laurent. Sarum, ex au
quis manuscriptis Codicibus 14. Januarij. Sicut
alij hoc nomine martyres, sub alijs Imperator-
bus passi, ne quis in historijs labatur: aut
hasitabundus de fide earum
dubitet.

19. Ianuarij.

GRAVIS & tremenda temporibus dno
 nini persecutionis extitit tempestas, cum
 Fabianus præfectus, eiusdem Imperatoris
 mandato Spoletum profectus, inter ceteros Chri-
 stiana religione ac fide præstantes; Pontianus
 quoque comprehendit. Quem suum ad Tribuna-
 perductum, quo nomine appellaretur interroga-
 uit. Cui Pontianus; A parentibus quidem me-
 Pontiano mihi nomen impostum est, sed ego
 liud maius & præclarus, nempe Christianus
 beo. Tum Fabianus; Abijce istam animi vani-
 tem, & noli te tuamque familiam sempiterno
 decore afficere Tu hominem maleficum, & à
 dæis in crucem actum pro Deo colis, & decem
 stros, quorum beneficio conseruaris, impet-
 gas? Ne patiaris te præstigijs illudi, ille enim
 Deus tuus nequaquam te de manibus meis erip-
 re poterit. At sanctus Pontianus, summa quadam
 vultus grauitate in eum respiciens: Non tu inquit
 me impuris sermonibus, à recta in Deum
 de, in fraudem, & pestem sempiternam im-
 pelles. Nec Imperator vnquam me à Christi
 Iesu amore, ad vanum inanum deorum cultum
 traducet.

Pontianus
 à Fabiano
 præfecto co-
 prehendi-
 tur.

Pontiani
 fortitudo,
 & præclarum
 responsum.

Hac Pontiani constantia vehementer commo-
tus iudex, iussit eum vestibus nudatum virgis ca-
disanta crudelitate, vt terrâ vndiq; suo sanguine
rigaret. Cum autem ministri vehementiùs insta-
rent, vt innictum eius animum frangerent: Non
te, inquit, ô homo scelestè, cum dijs tuis pudet tui,
quod videas me Christi Iesu mei benignitate in-
superabilem, poenas tuas contemnere? Iratus Fa-
bianus, præcepit vt nudis plantis ardentissimas
prunas inambulet. At sanctus martyr, impresso
sibi crucis signo, nudis pedibus illæsus ambulans
iudicem hac voce cõpellauit: Ecce ego in nomi-
ne Domini mei Iesu Christi nudis plantis calco
carbones, tu quoque manum tuam in feruentis a-
quæ solium immitte, & vide, num Iupiter tuus
simili virtute præditus, illæsum te seruare possit.
Tunc Fabianus ira inflammatus, suspendi eum in
equuleum iussit. Cumque carnifices plagas illi
imponere conarentur, viribus protinùs destituti
clamare ceperunt: Væ nobis, quia maiore nos,
quam ille, cruciati afficimur. Manus nostræ elan-
guerunt, vnci sunt fracti, & omnes denique cona-
tus nostri in nihilum reciderunt. Tum iudex men-
te planè & consilio destitutus, in carcerem eum
compingi iussit; vbi frequèti religiosorum ho-
minum concursu, ad martyrij constantiam, pro fi-
dei defensione, ad vltimum spiritum retinendum
mirificè confortatus est.

Audiens hoc Fabianus iussit eum è carcere in
amphiteatrum adduci, vt suo sanguine duorum
leonum sœuitiam satiare. Confluxerat eò innu-
merabilis hominum multitudo, vt crudele spe-
taculum intueretur, & animos tam miserabili
Christi martyris interitu pasceret. Sed eccè im-
manes feræ, quamuis dira fame exagitatæ, viso

Atrocissi-
mè flagel-
latur.

Super pru-
nas ambu-
lar illæsus.

Suspenditur
in equuleo.

In carcerè
mittitur.

Leonibus
in ampli-
theatro ob-
ijcitur.

Leones est
veneratur.

Ab Angelo
in carcere
conforta-
tus.

Plumbo li-
quefacto
perfundi-
tus.

Pontiano adeo sunt mansuefacta, vt demissis ce-
uicibus S. Christi martyrem venerarentur. Quo-
visio, populus, sublatis in caelum vocibus, exci-
mauit; Verè magnus est Christianorum Deus: di-
gnum est vt sanctus Dei dimittatur. Fabianus
populi clamoribus seditionem veritus, cõfessum
eum iterum firmissimis vinculis constringi, & ci-
bo omni, potuque destitutum, carceris squalore
necari mandauit. Cumque duodecim in eodẽ
hoc modo exegisset, noctis intempestæ silentio
Angelus Domini cœlesti eum cibo refecit, aqua
ad certamen inuicta virtute, subeundum bu-
tus est. Ministri autem cum iam certò eum exci-
dum putarent, voluerunt corpus eius, ne pestilen-
ti contagione locum inficeret, humo mandari.
Cumque præter opinionem psallentem eum in-
uenirent, stupore oppressi renunciarunt Fabiano,
Christi martyrem optima corporis valetudine
præditum esse. Fabianus maiori admiratione per-
cussus, & ira simul inflammatus feruenti plumb-
bo eum perfundi imperauit.

Ministri, his auditis, quæ ad tantæ rei crudelita-
tem necessaria erant, summa celeritate parauerunt.
Tum Fabianus, vt poenæ acerbitate ob oculos pos-
ita martyris constantiam frangeret, primum san-
ctum virum in lecto ferreo extendi, & nunc blan-
ditijs nunc horribilibus minis, vt dijs sacrificaret,
excitari iussit. At martyr, cum istos Syrenarum
cancus surda aure exciperet, plumbo feruenti per-
fusus est; quod nõ aliter in eius dorso, quam aqua
in marmore enatauit. Tum martyr rursus ad im-
pium iudicem; Ecce omnibus tuis conatibus elu-
sis, supplicia Dei mei virtute fracta sunt, & adhuc
in impietate tua perseverabis? Erubescere res-
dem & Christi Dei mei virtutem agnosce. Contra
autem

autem Fabianus; Audi me Pontiane, & animam tuam à maiore suppliciorum atrocitate libera- ro, & dijs patrijs debitum honoris sacrificium de- fero. Cui Pontianus, Adhuc tu auribus meis hanc iniuriam irrogare pergis, vt surda & muta idola, atque ad eò dæmonia deos esse credam?

Audiens hæc Fabianus, ab impotenti animi sui iri victus, mortis sententiam in eum tulit, vt gla- dio feriretur. Nec mora, crudelitatis ministri arreptum foras eduxerunt; Ipse verò summa a- nimi alacritate ad locum supplicij pergens, po- sitis humi genibus, gratias creatori suo egit, quod præclaro certamine ad martyrij gloriam voca- re dignatus fuisset. Domine, inquit, DEVS om- nipotens, sic nomen tuum sanctum in omni se- culorum æternitate benedictum, qui me deui- cto humani generis hoste, per passionis agonem ad te venire iubes. His dictis, collum genero- so animo ferendum præbuit, & agonem cum admiranda opinione virtutis consummauit, de- cimo nono Calendas Februar. Corpus eius fuit noctu à Christianis à ponte sanguinario subla- tum, & in fundo, qui Lucianus dicitur, non longè à muro vrbs Spoletanæ sepultum decimoquin- to Calend. Februarij.

Piectus capite.

MARTYRIVM S. FABIANI PON- tificis maximi, quod consummauit Anno Christi Sal- uatoris 253. Decij Imp. cum sedisset annos 15. Et dies 4. ex ijs qua extant apud Caf. Baron.

Tom. 1. An- nal. Eccles.

POST Anteri mortē, Fabianus natione Ro- manus, vna cum alijs ex agro Romam com- migrans,

20. Ianuarij. Partia eius.

Y 4